

طرح غربی ساخت جهانی بهتر: رقیبی برای ابتکار چینی کمربند-راه؟

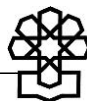
معاونت مطالعات سیاسی

کد موضوعی: ۲۶۰
شماره مسلسل: ۱۷۷۳۵
شهریورماه ۱۴۰۰

به نام خدا

فهرست مطالب

- ۱ چکیده
- ۲ مقدمه
- ۳ نشست سران گروه هفت و ارائه طرح ساخت جهان بهتر
- ۵ طرح‌های پیشین کشورهای غربی برای مقابله با ابتکار کمربند-راه چین
- ۷ ارزیابی طرح ساخت جهانی بهتر
- ۱۰ مقایسه طرح ساخت جهانی بهتر و ابتکار کمربند-راه
- ۱۲ نتیجه‌گیری

طرح غربی ساخت جهانی بهتر: رقیبی برای ابتکار چینی کمربند-راه؟

چکیده

مهم‌ترین خروجی آخرین نشست سران گروه هفت اعلام طرح ساخت جهانی بهتر به‌منظور پر کردن شکاف سرمایه‌گذاری در بخش زیرساخت میان کشورهای توسعه‌یافته از یک طرف و کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه‌یافته از طرف دیگر بود. با در نظر گرفتن این نکته که رشد فزاینده قدرت چین و بازگشت رقابت قدرت‌های بزرگ به صحنه بین‌المللی در حال حاضر مهم‌ترین تهدید علیه آمریکا تلقی می‌شود، این طرح را می‌توان جایگزینی برای طرح کمربند-راه چین و روشی برای خنثی کردن افزایش نفوذ استراتژیک پکن در جهان در حال توسعه دید. گزارش حاضر به‌طور خلاصه ابعاد گوناگون طرح ساخت جهان بهتر را بررسی کرده و به مقایسه آن با ابتکار کمربند-راه چین می‌پردازد.

مقدمه

چهل و هفتمین نشست سران گروه هفت که در اواخر خردادماه در «کورنوال»^۱ انگلیس برگزار شد، نخستین گردهمایی رهبران این کشورها پس از همه‌گیری کرونا بود. این نشست از آن جهت اهمیت داشت که تلاشی برای احیای رابطه آمریکا با متحدان دیرین خود در اروپا و آسیا برای مقابله با تهدیدهای مشترک بود. یکی از مهم‌ترین تهدیدها قدرت فزاینده چین یا به تعبیر آمریکایی‌ها، به چالش کشیده شدن نظم بین‌المللی فعلی از سوی چین است. در بیانیه پایانی این نشست نیز رهبران گروه هفت ضمن محکوم کردن چین به نقض حقوق بشر در منطقه سین‌کیانگ (محل اقامت ایغورها) و عدم احترام به حق خودمختاری هنگ‌کنگ، نسبت به وضعیت دریای چین جنوبی و شرقی نیز اظهار نگرانی کرده و مخالفت قاطع خود را با هرگونه اقدام یکجانبه برای تغییر وضعیت موجود و افزایش تنش‌ها در شرق آسیا اعلام کردند.^۲

1. Cornwall

2. European Council, (12June 2021), 2021 mG7 Leader's communique: Our shared agenda for global action to build back better, available at: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2021/06/13/2021-g7-leaders-communique/>

نشست سران گروه هفت و ارائه طرح ساخت جهان بهتر

ارائه ابتکار «ساخت جهان بهتر»^۱ یکی از مهم‌ترین خروجی‌های نشست اخیر است که به نظر می‌رسد به‌عنوان جایگزینی مقابل ابتکار کمربند-راه چین معرفی شده است. آمریکا و دیگر کشورهای عضو گروه هفت از زمان اعلام طرح کمربند-راه در سال ۲۰۱۳ از سوی رئیس‌جمهور چین، همواره نگرانی‌های مشترکی در این زمینه داشته‌اند. عدم شفافیت در مورد رویه چین در اعطای وام، فساد، بدهی ناپایدار، تأثیرات مخرب محیط زیستی و اجتماعی از جمله دغدغه‌های اعلامی است که کشورهای غربی و به‌طور ویژه آمریکا در مورد طرح کمربند-راه به آن اشاره کرده‌اند. آمریکا همچنین طرح کمربند-راه را ابزار چین برای تغییر نظم بین‌المللی و به چالش کشیدن جایگاه آمریکا در هند و پاسیفیک می‌داند. گزاره‌برگ^۲ کاخ سفید در مورد طرح ساخت جهان بهتر نیز به خوبی روشن می‌کند که هدف اصلی این طرح مقابله با چین است. در عبارت ابتدایی آن آمده است: «امروز رئیس‌جمهور بایدن با رهبران گروه هفت دیدار کرد تا با آنها در مورد رقابت استراتژیک با چین گفتگو کرده و اقدامات لازم برای حل کمبودهای زیرساختی در کشورهای کم‌درآمد و با درآمد متوسط را انجام دهند».

در قرن بیست‌ویکم چین نخستین کشوری بود که با معرفی پروژه بزرگ و فراقاره‌ای کمربند-راه درصدد پر کردن خلأ موجود در زمینه تقویت زیرساخت‌ها میان کشورهای توسعه‌یافته از یک‌طرف و کشورهای در حال توسعه و یا کمتر توسعه‌یافته

1. Build Back Better World (B3W)

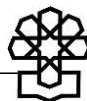
2. Fact Sheet

از طرف دیگر برآمد. هدف از این طرح سرمایه‌گذاری چین در کشورهای در حال توسعه برای ایجاد شبکه‌ای از ارتباطات همه‌جانبه عنوان شده و تاکنون ۱۲۶ کشور در راستای پیوستن به این طرح به امضای قرارداد با چین پرداخته‌اند. هم‌اکنون کاخ سفید نیز طرح ساخت جهان بهتر را تلاشی برای کمک به رفع کمبودهای گسترده زیرساختی در کشورهای کم‌درآمد یا با درآمد متوسط اعلام کرده است و آن را یک پروژه مشارکت به رهبری دموکراسی‌های جهانی و برپایه ارزش‌ها، استاندارد بالا و شفافیت برای پر کردن خلأ بیش از ۴۰ تریلیون دلاری زیرساختی در جهان در حال توسعه خوانده است.

براساس این طرح، از کشورهای گروه هفت و سایر کشورهایی که بنیان فکری مشابهی دارند (کشورهای دموکراتیک) خواسته شده است که در بسیج سرمایه بخش خصوصی در چهار حوزه مهم شامل آب و هوا، سلامت و بهداشت، تکنولوژی دیجیتال و برابری جنسیتی همکاری کنند و در این راه از سرمایه‌گذاری‌های کاتالیزوری مؤسسه‌های مالی توسعه هم استفاده کنند.^۱

گستره این طرح، جهانی اعلام شده و از آمریکای لاتین تا کارائیب، آفریقا و هند و پاسفیک را دربرمی‌گیرد. ایالات متحده به‌عنوان عضو پیشرو اعلام کرده که همه توان بالقوه ابزارهای مالی خود شامل مؤسسه مالی توسعه، آژانس توسعه جهانی ایالات متحده، بانک صادرات-واردات آمریکا (اگزیم بانک آمریکا)، مؤسسه چالش هزاره و آژانس تجارت و توسعه آمریکا و نهادهای مکمل نظیر صندوق مشاوره معاملات را برای تحقق اهداف این

1. White House (2021), Fact Sheet: President Biden and G7 Leaders Launch Build Back Better World, available at: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2021/06/12/fact-sheet-president-biden-and-g7-leaders-launch-build-back-better-world-b3w-partnership/>

طرح بسیج می‌کند. اذعان به استفاده از توان مؤسسه‌های مالی آمریکایی برای تحقق اهداف طرح مذکور در گزاره‌برگ منتشر شده از سوی کاخ سفید نشان از جدیت آمریکا در اجرای این طرح دارد و این احتمال را تقویت می‌کند که طرح ساخت جهانی بهتر در آینده به یکی از محورهای مهم موازنه قدرت فزاینده چین تبدیل خواهد شد. افزایش قدرت نسبی چین، ایالات متحده را بر آن داشته است که برای مهار قدرت فزاینده پکن به ایجاد موازنه مقابل این قدرت جهانی بپردازد. اعلام استراتژی چرخش به آسیا در دوران اوباما، اعلام رسمی رقابت قدرت‌های بزرگ به عنوان مهم‌ترین تهدید علیه ایالات متحده و اتخاذ راهبرد ایندوپاسیفیک در دوران دونالد ترامپ و اذعان دولت بایدن به این نکته که چین تنها رقیب آمریکا است، نشان می‌دهد که ایجاد موازنه مقابل قدرت چین، اولویت دستور کار سیاست خارجی آمریکا است.

طرح‌های پیشین کشورهای غربی برای مقابله با ابتکار کمربند-راه چین

پیش از این نیز آمریکا با کمک متحدان خود تلاش کرده بود طرح‌هایی برای مقابله با ابتکار کمربند-راه پیشنهاد دهد. در سال ۲۰۱۹ دولت ترامپ با همراهی ژاپن و استرالیا «شبکه نقطه آبی»^۱ را پیشنهاد دادند که اصول آن زیربنای طرح جدید ساخت جهانی بهتر را تشکیل می‌دهد. هدف از طرح شبکه نقطه آبی نیز گردهم آوردن دولت‌ها، بخش خصوصی و جامعه مدنی برای توسعه زیرساخت در سطح استانداردهای مشترک جهانی عنوان شده بود. تمرکز اصلی این طرح بر کشورهای حوزه جنوب و جنوب شرقی آسیا

بوده و به جای توسعه پروژه‌های زیربنایی در کشورهای مختلف - همانند آنچه در طرح جاده ابریشم جدید چین اتفاق می‌افتد - به ایجاد سازوکار اعتبارسنجی و ارزیابی پروژه‌های زیرساختی در قالب استانداردهای معین بین‌المللی می‌پردازد. معیارهای ارزیابی در این طرح، به رعایت اصول بین‌المللی برمی‌گردد که در اسنادی نظیر اصول گروه بیست مبنی بر بهبود کیفیت سرمایه‌گذاری زیربنایی، تعهدات گروه هفت در خصوص تأمین مالی نوین برای توسعه و اصول اکواتور^۱ یافت می‌شوند.

افزون بر طرح شبکه نقطه آبی، طرح‌های دیگری نیز پیش از این به‌عنوان جایگزینی مقابل طرح کمر بند راه از سوی کشورهای مختلف غربی و یا متحدان آنها ارائه شده بود. در سال ۲۰۱۹ ژاپن طرح «اصول ارتقای سرمایه‌گذاری در زیربنای کیفیتی»^۲ را ارائه داد.^۳ این طرح مورد استقبال رهبران گروه بیست قرار گرفت. طرح مذکور ضمن تأکید بر جنبه‌های کیفی توسعه زیرساخت در کشورهای مختلف، به استفاده از بخش خصوصی و منابع نهادهایی نظیر بانک‌های توسعه چندجانبه، برای پر کردن خلأ موجود در زمینه

1. Equator Principles

اصول اکواتور چارچوبی برای مدیریت ریسک از سوی مؤسسه‌های مالی برای تخمین، ارزیابی و مدیریت خطرات محیط زیستی و اجتماعی پروژه‌های مختلف تعریف می‌کنند.

2. Principles for Promoting Quality Infrastructure Investment

۲. بنا بر تعریف ارگان توسعه صنعتی سازمان ملل (United Nations Industrial Development Organization)، زیربنای کیفیتی عبارت است از سیستمی متشکل از سازمان‌ها (اعم از عمومی و خصوصی) به همراه سیاست‌ها، چارچوب قانونی و مقرراتی مرتبط، و تجربیات مورد نیاز به منظور پشتیبانی و ارتقای کیفیت، امنیت و سلامت زیست‌محیطی کالاها، خدمات و فرایندها. زیربنای کیفیتی برای عملکرد مؤثر بازارهای داخلی لازم است و به رسمیت شناخته شدن آن در عرصه بین‌المللی، برای دستیابی به بازارهای خارجی حائز اهمیت است.

Available at: https://www.unido.org/sites/default/files/files/2018-08/UNIDO_QI_CASE_FINAL_ONLINE_2.pdf

توسعه زیرساخت در سطح جهانی اشاره داشت.^۱ در همان سال ژاپن و اتحادیه اروپا سند «مشارکت در اتصال پایدار و زیربنای کیفیتی»^۲ را امضا کرده و ضمن تعهد به همکاری دوجانبه در همه زمینه‌ها، به همکاری هریک از طرفین با کشورهای ثالث در زمینه توسعه ارتباطات و زیربنای کیفیتی در مناطق بالکان غربی، اروپای شرقی، آسیای مرکزی، هند و پاسیفیک و آفریقا متعهد شدند.^۳ در ژانویه ۲۰۲۱ نیز پارلمان اروپا قطعنامه‌ای را تصویب کرد که خواستار ایجاد راهبرد جهانی اتصال اتحادیه اروپا به عنوان ضمیمه راهبرد فعلی اتصال اتحادیه اروپا - آسیا شد.^۴

بررسی طرح ساخت جهانی بهتر

مهم‌ترین تفاوت طرح ساخت جهانی بهتر با طرح‌های پیشین، گستره جهانی آن است. کشورهای مختلف عضو این طرح می‌توانند هر کدام بسته به توانمندی و منافع خود روی حوزه‌های جغرافیایی و کاربردی متفاوت تمرکز کنند. به‌طور مثال شرکای اروپایی به شکلی فزاینده در بالکان غربی فعال هستند، ژاپن در آسیای جنوب شرقی فعال است و

1. Japan's Ministry of Finance(2019), G20 Principles for Quality Infrastructure investment, Available at: https://www.mof.go.jp/english/policy/international_policy/convention/g20/annex6_1.pdf

2. The Partnership on Sustainable Connectivity and Quality Infrastructure between japan and the European union

3. Japan's Ministry of Finance(2019), The Partnership on Sustainable Connectivity and Quality Infrastructure between japan and the European union, available at: <https://www.mofa.go.jp/files/000521432.pdf>

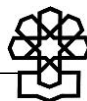
4. European Parliament (2021). Connectivity and EU-Asia relations, available at: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0016_EN.pdf

احتمالاً تمرکز ایالات متحده روی هند و پاسیفیک خواهد بود. در حالی که طرح‌های پیشین به طور عمده روی یک یا دو منطقه متمرکز بودند. به طور مثال، طرح شبکه نقطه آبی با تمرکز روی جنوب و جنوب شرقی آسیا نوشته شده بود.

در بازه ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹ کشورهای گروه هفت حدود ۱۱۳ میلیارد دلار به پروژه‌های زیرساخت خارجی کمک توسعه‌ای کرده‌اند. ساختار این کمک‌ها به کلی متفاوت از وام‌هایی است که چین تحت طرح کمربند-راه به کشورهای در حال توسعه اعطا می‌کند. اما کمکی که کشورهای در حال توسعه برای پر کردن شکاف موجود نیاز دارند بسیار بیشتر از اینها است. تنها آسیا به ۲۶ تریلیون دلار سرمایه‌گذاری در بخش زیرساخت نیاز دارد و چین مبالغی بدون حضور بخش خصوصی میسر نیست.^۱ هم‌اکنون عمده منابع مالی در دست بخش خصوصی است. منابع مالی که هم‌اکنون در دست مدیران مالی وجود دارد بالغ بر ۱۱۰ تریلیون دلار یعنی ۱۶ برابر بودجه فدرال آمریکا در سال ۲۰۲۰ است. اما تنها بخش بسیار کوچکی از این مقدار در حوزه زیرساخت سرمایه‌گذاری می‌شود. کشورهای در حال توسعه برای بسیاری از سرمایه‌گذاران بسیار پرخطر تلقی می‌شوند. از این رو ترغیب این شرکت‌ها برای سرمایه‌گذاری در بخش زیرساختی این شرکت‌ها دشوار به نظر می‌رسد.

در حالی تمرکز اصلی طرح ساخت جهانی بهتر بر سرمایه‌گذاری در حوزه زیرساخت در کشورهای با درآمد کم یا درآمد متوسط اعلام شده است که بسیاری از کشورهای گروه هفت خود در حوزه زیرساخت با مشکلات مختلفی مواجه‌اند و برخی برای ارتقای سیستم زیرساخت‌های فرسوده خود، اقدام به جذب سرمایه خارجی و به‌طور ویژه سرمایه چین

1. Goodman, M. & Hillman, J. (2021). "The G7's New Global Infrastructure Initiative", Center for Strategic & International Studies, available at: <https://www.csis.org/analysis/g7s-new-global-infrastructure-initiative>

کرده‌اند. به طور مثال، ایتالیا در سال ۲۰۱۹ با عقد قرارداد با چین به طرح کمربند-راه پیوست. توافق امضا شده میان دو کشور نشان دهنده تمایل طرفین به همکاری برای توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل، لجستیک و بنادر است.^۱

یکی از نکاتی که به‌عنوان پیش‌فرض در طرح ساخت جهان بهتر در نظر گرفته شده این است که همه کشورهای عضو گروه هفت، سیاست یکسانی نسبت به چین دارند و در نتیجه اقدام یکسانی مقابل آن انجام خواهند داد. در واقعیت اما ساده‌انگارانه است اگر تصور کنیم آمریکا، ژاپن و اتحادیه اروپا مواضع یکسانی مقابل سیاست‌های چین خواهند داشت.

نکته دیگری که در ارزیابی این طرح باید به آن توجه کرد، اهتمام به رعایت استانداردهای زیست محیطی است. تاکید ابتکار ساخت جهان بهتر بر احترام به محیط زیست سبب ترغیب بسیاری از کشورهای در حال توسعه برای ادامه همکاری با چین خواهد شد، چرا که در این صورت می‌توانند با سرعت بیشتری کشور خود را به سوی مسیر توسعه اقتصادی هدایت کنند.^۲

2. Ellyatt. Holly (March 2019), Is Italy playing with fire when it comes to China?., cnbc , available at: <https://www.cnbc.com/2019/03/27/italys-joins-chinas-belt-and-road-initiative.html>

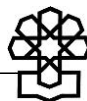
۲. رئیسی‌نژاد، آرش (۱۴۰۰/۴/۲۸)، نبرد نوین چین و آمریکا، روزنامه دنیای اقتصاد. قابل دسترسی در: <https://www.magiran.com/article/4200511>

مقایسه طرح ساخت جهانی بهتر و ابتکار کمربند-راه

تمرکز طرح کمربند-راه روی توسعه زیرساخت‌های سخت‌افزاری نظیر بنادر، جاده، سد، ریل و راه آهن، نیروگاه‌های تأمین برق و امکانات مخابراتی است. طی دو دهه اخیر چین تجربه بسیار خوبی در توسعه زیرساخت در خارج از کشور خود به‌دست آورده است و در این حوزه از مزیت برخوردار است. در مقام مقایسه، طرح ساخت جهانی بهتر روی حوزه‌های نرم‌تر تمرکز دارد و تأکید خود را روی برابری جنسیتی، بهبود وضعیت آب و هوایی و امنیت بهداشت و سلامت قرار داده است. تأکید این طرح بیشتر روی بهبود زیرساخت اجتماعی است.

تأمین مالی پروژه‌های کمربند-راه عمدتاً از سوی وام‌های بانکی و از جانب مجموعه‌ای از نهادهای دولتی و خصوصی انجام می‌شود. چین از کانال‌های تأمین مالی متنوعی، مانند اوراق قرضه کمربند-راه، سرمایه‌گذاری خصوصی، مشارکت بخش خصوصی و دولتی و سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی استفاده می‌کند تا وجوه لازم را تأمین کند. افزون بر این موارد، نهادهای بین‌المللی نظیر بانک توسعه آسیایی و بانک جهانی هم برای تأمین مالی مورد استفاده قرار می‌گیرند. هنوز جزئیات زیادی از طرح ساخت جهان بهتر منتشر نشده است اما به‌نظر می‌رسد این طرح بر آن است که ابزارهای دوجانبه و چندجانبه و سرمایه بخش خصوصی را بسیج کند تا بتواند به سرمایه‌گذاری بپردازد. چرخه بلند سرمایه‌گذاری و سودآوری کم پروژه‌های زیرساخت عمومی باعث شده است که سرمایه‌گذاران بخش خصوصی بیشتر به ورود به پروژه‌های زودبازده مایل باشند.^۱

1. Zhu. K. (2021). Build Back Better World and the Belt and Road Are Not Necessarily at Odds" The Diplomat, available at:

گزاره برگ کاخ سفید اشاره به شرکای همفکر کرده است. این موضوع می‌تواند نشان دهد که احتمالاً سرمایه‌گذاری‌ها فقط به سوی دموکراسی‌ها خواهد رفت. در نقطه مقابل، طرح کمربند-راه هیچ پیش‌شرطی در این زمینه نگذاشته است.^۱ ویژگی منحصر به فرد ابتکار کمربند-راه ماهیت همه‌شمول آن است به طوری که چین توانسته در کشورهای رقیب یکدیگر هم به اجرای پروژه بپردازد.

طرح کمربند-راه سال ۲۰۱۳ آغاز شد و به قدری گسترده شده است که مقابله با آن دشوار است. این طرح توانسته بازارهای در حال ظهور نظیر بنگلادش، پاکستان و سریلانکا را در دست بگیرد. چین این طرح را زمانی مطرح کرد که در اوج شکوفایی اقتصادی خود قرار داشت و برای چندین سال متوالی بیشترین میزان رشد اقتصادی سالیانه را تجربه کرده بود. طرح ساخت جهان بهتر به تازگی و آن هم در شرایطی مطرح شده است که عمده اقتصادهای بزرگ جهانی متأثر از شرایط همه‌گیری کرونا با کاهش قابل توجه رشد اقتصادی روبه‌رو بوده‌اند.

طرح موسوم به ساخت جهانی بهتر به تازگی و در پایان آخرین نشست سران گروه هفت مطرح شده و به جز اعلام کلیات در مورد اهداف این طرح و منابع تامین مالی آن، جزئیاتی از نحوه عملیاتی شدن آن منتشر نشده است. این در حالی است که طرح کمربند راه در سال ۲۰۱۳ مطرح شده و در راستای عملیاتی شدن آن با بیش از ۱۲۵ کشور و

<https://thedi diplomat.com/2021/06/build-back-better-world-and-the-belt-and-road-are-not-necessarily-at-odds/>

1. <https://www.firstpost.com/world/explained-as-g7-plans-build-back-better-world-heres-how-much-china-has-spent-on-belt-and-road-initiative-9732641.html>

بالغ بر ۵۰ سازمان بین‌المللی قراردادهای مختلفی در زمینه توسعه زیرساخت به امضا رسیده است.

نتیجه‌گیری

ارائه طرح ساخت جهانی بهتر باید در امتداد سایر تلاش‌های آمریکا برای تقویت اتحادهای پیشین برای مقابله با رشد فزاینده چین و به چالش کشیده شدن نظم بین‌المللی فعلی دیده شود. این روند از زمان روی کار آمدن دولت باراک اوباما و معرفی استراتژی چرخش به آسیا و تشکیل پیمان فراپاسیفیک آغاز شد و در دولت دونالد ترامپ با رویکردی متفاوت ادامه پیدا کرد. به نظر می‌رسد که دولت بایدن همان رویکرد را در چارچوبی فراگیر و با تأکید بر ایفای نقش فعال‌تر از سوی ایالات متحده دنبال می‌کند. طرح حاضر یادآور طرح مارشال در دوران جنگ سرد است. هدف اصلی طرح ساخت جهانی بهتر خنثی کردن گسترش نفوذ استراتژیک چین در کشورهای در حال توسعه، با سرمایه‌گذاری در بخش زیرساخت این کشورهاست. موفقیت یا عدم موفقیت این طرح در رسیدن به هدف مذکور به متغیرهای متفاوتی بستگی دارد، اما محیط بین‌المللی فعلی راه دشواری را پیش روی این طرح نوپا برای موفقیت قرار داده است.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۷۷۳۵

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: طرح غربی ساخت جهانی بهتر: رقیبی برای ابتکار چینی کمربند-راه؟

نام معاونت: مطالعات سیاسی

تهیه و تدوین: زکویه یزدان‌شناس

ناظر علمی: معاونت مطالعات سیاسی

اظهار نظر کننده: زهرا جعفری

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. چین
۲. ابتکار کمربند راه
۳. گروه هفت
۴. ساخت جهانی بهتر
۵. طرح کمربند - راه

تاریخ انتشار: ۱۴۰۰/۶/۶